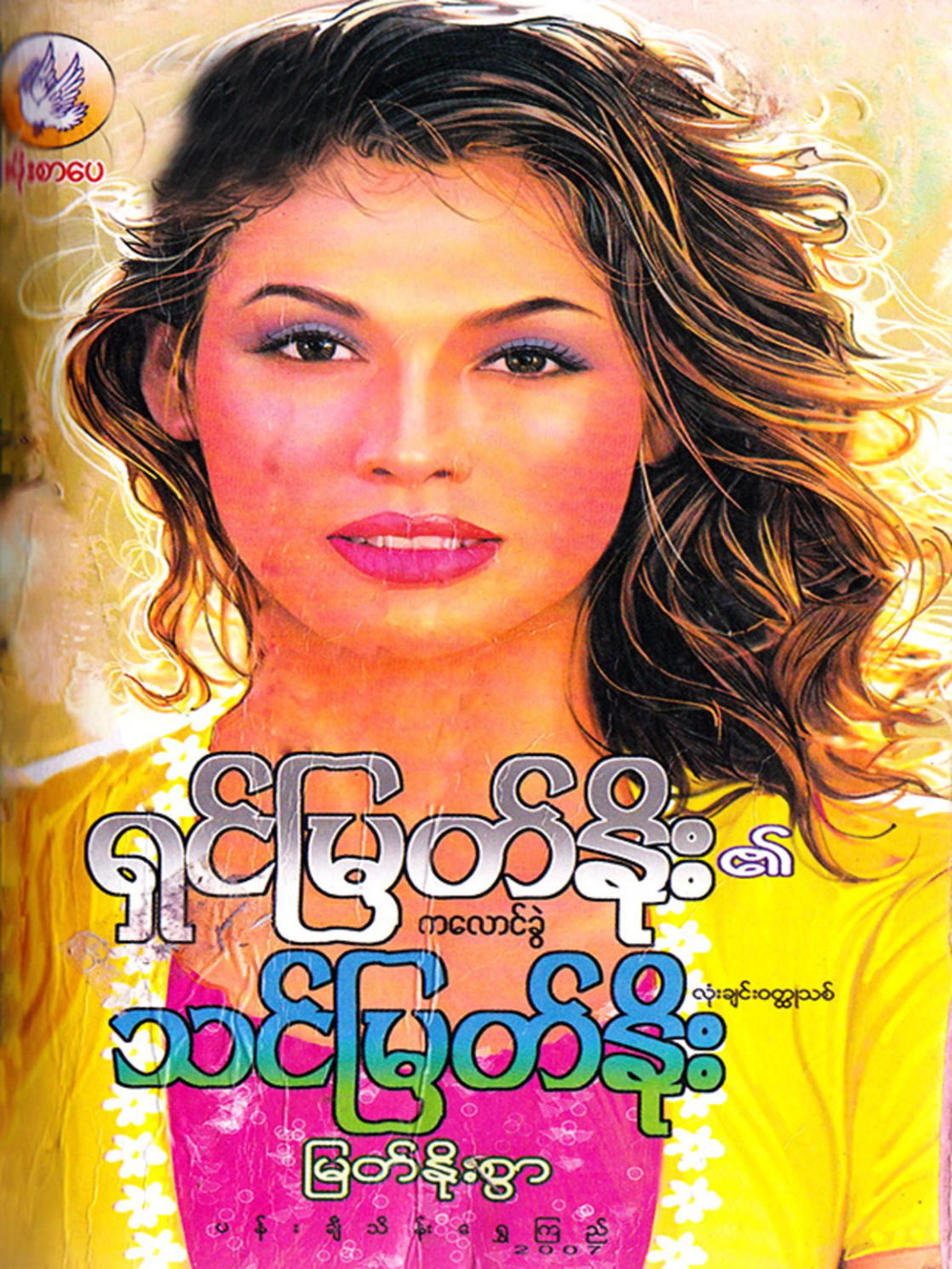

၁၀၈၆၀

ရှင်မြတ်နိုး၏

ကလောင်ခွဲ

သင်မြတ်နိုး

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

မြတ်နိုးစွာ

၁၀၈၆၀ : ၁၀၈၆၀ : ၁၀၈၆၀

အခန်း(၁)

တေးသံသာရဲ့ နှုတ်ခမ်းအိအိလေးတွေက တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် မကျေမနပ်နှင့် စုထော်နေလေ သည် ။ မျက်ဝန်းလေးတွေက တင်းမာခက်ထန်နေလေ၏။ လူတွေ မတရားဘူး တစ်လောကလုံးကိုတော့ လုံးဝ မကျေနပ်ပါဘူး။

အဓိကတော့ မေမေပဲ။ တေးအပေါ် မေမေ သိပ်ရက်စက်တာပဲ။ ရန်ကုန်မှာ ရှိနေတဲ့ လေးလေးသော် ဆီ တေးကို ပို့မယ်ဆိုကတည်းက မေမေက တေးကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တော့လို့ စည်းစနစ်ကြီးမားပြီး တင်းကျပ်လွန်းတဲ့ လေးလေးသော်ဆီ ပို့လိုက်တာပါပဲ။

"ညည်းလေးကို ကျုပ်မထိန်းသိမ်းနိုင်တော့ဘူး။ တေးက မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး မေမေ့အပေါ် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ဆိုးသွမ်းပေတေချင်ရတာလဲဟင်"

တေးကလည်း ပေပြီး ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို ငုတ်တုတ်ထိုင်နေ လိုက်လေသည် ။ တေးရင်ထဲမှာ လူမှန်းသိစအရွယ်ကတည်းက မိသားစုအပေါ် မကျေနပ်ချက်တွေ ရှိနေခဲ့ရလေသည် ။

တေးသံသာကို အမှိုက်ပုံးကနေ ကောက်ရလာတာဟု စနောက်ကြကတည်းက တေးစိတ်ထဲမှာ နာကျင်စူးရှတဲ့ ဝေဒနာလေးတစ်ခု မသိမသာ တိုးဝင်ခဲ့ရသည် ။

အဲဒါလည်း မေမေ အပါအဝင် မိသားစုတစ်တွေကြောင့်ပဲလေ။

"ထွန်းစန္ဒာကမှ မမကျော့က မွေးခဲ့တာပဲလေ"

တေးငယ်ငယ်ကတည်းက စနောက်ကြတဲ့ စကားတွေကတော့ တေး နှလုံးသားထဲအထိ စူးနစ်တိုး ဝင်နေခဲ့ရလေသည်။ ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မေမေက မမထွန်းကိုပဲ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခဲ့လို့ ပဲပေါ့။

တေးကို အငယ်ဆိုပေမယ့် ဘယ်တော့မှ ဦးစားမပေးခဲ့။ မမလေးမှ မမလေးပဲ။ ရုပ်ရည်ရူပကာ လည်း လှ၊ ဣန္ဒြေသိက္ခာရှိပြီး ချောမွေ့အိစ က်နေတဲ့ မမလေးက တေးထက် အစစအရာရာ သာနေလေ သည် ။

"သမီးကြီးထွန်းက အရမ်းလိမ္မာရေးခြားရှိပြီး ဣန္ဒြေသိက္ခာ ရှိတယ်၊ ပညာလည်း တော်တယ်၊ စာလည်း ကြိုးစားတယ်၊ မိဘတွေအားကိုးရမ ယ့် သမီးလေးပဲ"

မေမေအမြဲတမ်း ချီးမွမ်းနေတတ်လေသည် ။ တေးကို မွေးပြီး တစ် လလောက်မှာ ပဲ ဖေဖေ ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးသွားခဲ့သည် ။

"အေး ... ညည်းက တော်တော်ဂြိုဟ်မွေတာပဲ စနေသမီး မိသားစုကို မီးလိုမွေခဲ့တာပဲ"

တေး ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အရမ်းအင်္ဂုသန်ပြီး ဆိုးသွမ်းတယ် တဲ့ ဟိုလူချီမရ၊ ဒီလူချီမရနဲ့ ပေကပ်ကပ် ဂျစ်ကန်ကန်မလေးတဲ့ ။

"ညည်းကို မွေးကတည်းက ဖအေလည်း ဆုံးရ၊ မအေကိုလည်း အမျိုးမျိုးကျီကြ နှိပ်စက်၊ တော်တော်ဆိုးလွန်းတဲ့ စနေမလေ"

တေး ငယ်စဉ်ကတည်းက တေးကို အမှိုက်ပုံက ကောက်ရတာဟု စ

နောက်ကြလျှင် မေမေကိုယ် တိုင်က ဟုတ်တယ်၊ ငါမွေးထားတာ မဟုတ်ဘူး ၊ အမှိုက်ပုံက ကောက်ရထားတာဟု ပြောတတ်လေသည် ။

မေမေကိုယ်တိုင်ကလည်း တေးကို ဂြိုဟ်ကောင်မလေးအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ ဥပေက္ခာပြုထား တတ်၏။

အရေးတယူ ဂရုတစိုက် မရှိခဲ့။ မေမေအမေ တေးအဘွားကသာ ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့လေသည် ။

မမကိုတော့ မေမေက ချစ်သည် ။ တယုတယနှင့် အရေးတယူ ရှိတတ်၏။

"ငိုချင်သလောက် ငိုပါစေ မေမေ၊ ဒီစနေမလေးကို အလိုမလိုက်နဲ့ ၊ အရမ်းကို ကျီကြလွန်းတယ်"

တေးမှာ အသိဉာဏ်တွေဖွံ့ဖြိုးပြီး အရာရာမှတ်မိ နားလည်လောက်တဲ့ အချိန်ထိ မေမေပြောတတ် တဲ့ စကားတွေဖြစ်နေခဲ့လေသည် ။

"ကျော့ ငါ့မြေးငယ်လေးကို ညည်းက ဂြိုဟ်မလေးလို့ မသတ်မှတ်ပါနဲ့ အေ၊ ကလေးက ဘာသိမှာ လဲ"

တေးစိတ်တွေထဲမှာ တစ်လောကလုံးကို မကျေမနပ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့ရလေသည် ။ သမီးနှစ်ယောက် ရှိတဲ့ အထဲမှာ မေမေက မမလေးကိုပဲ ဦးစားပေး ဂရုတစိုက် နွေးထွေးယုယခဲ့တာတွေ တေးအမြဲတမ်း တွေ့မြင်နေခဲ့လေသည် ။

ဟုတ်တယ် ... တေးက ဂြိုဟ်မလေးပဲ။ မိသားစုကို ဒုက္ခပေးဖို့ လူ့လောကထဲ ရောက်လာတာ ဘာဖြစ်လဲ။ မေမေတို့ မကျွေးမမွေးချင်တော့ရင် သမီးအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ် လိုက်လေ။

တေး ဆိုးပေချင်သည် ။ မေမေ မနှစ်သက်တဲ့ အလုပ်တွေကိုပင် ပို၍

လုပ်ချင် လာလေသည် ။

မမလေးထက် အခွင့်အရေးတွေကို ပိုရအောင် တောင်းခဲ့၏။

"တေး ... ဒီငါးဟင်းကို မစားချင်ဘူးမေမေ၊ တေးစားချင်တာက ကြက်သားကြော်ပဲ"

"တေး အိမ်မှာ ချက်တဲ့ ဟင်းပဲစားစမ်း၊ မေမေတို့ က သိပ်ဝင်ငွေမရှိဘူးနော်၊ မေမေ ရုံးလခနဲ့ " မိသားစုအဆင်ပြေအောင် နေထိုင်စားသောက်ရတာပဲ"

မေမေက ရုံးဝန်ထမ်းပါ။ ဌာနမှူးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ရတဲ့ လခနှင့် ချွေတာစုဆောင်းပြီး စားသောက်နေထိုင်ခဲ့လေသည် ။

"တေး ငါးဟင်းလုံးဝ မကြိုက်ဘူး၊ တေးမှ မကြိုက်တာ၊ တော်ပြီတေး ထမင်းမစားတော့ဘူး"

တေး ခြေဆောင့်ပြီး ထွက်လာခဲ့လေသည် ။

"မစားချင်နေ တေး၊ ညည်း မပေနဲ့ ၊ မိသားစုတွေလည်း ဒါပဲစားကြတာနော်"

မမကတော့ မေမေ့ပုံစံခွက်ထဲမှာ ကွက်တီဝင်ဆုံနေတတ်သည် ။ မေမေထားရာမှာ နေ စေရာသွား။ မေမေစကားတွေကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်တတ်သည် ။

"မေမေမှာ သမီးနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ၊ နှစ်ယောက်လုံး လိမ္မာကြရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ၊ စနေမလေး တော်တော်ဒုက္ခပေးတာပဲ"

မေမေ့အပြစ်တင် ပြောဆိုသံတွေက တေးနှလုံးသားထဲသို့ စူးရှနာကျင်စွာ တိုးဝင်သွားရလေသည် ။

ဟုတ်တယ်၊ တေးက ဂြိုဟ်ကောင်မလေး၊ မိသားစုကို ဒုက္ခပေးဖို့ လူ့
လောကထဲကို ရောက်လာတာပဲ မဟုတ်လား။

စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် သီချင်းတွေကို အကျယ်ကြီးဖွင့်၏။

"တေး"

"ဗုန်း"

"ဒုန်း"

"တံခါးဖွင့်စမ်း"

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် သောင်းကျန်းနေရတာလဲ၊ တံခါးဖွင့်"

"ဒုန်း"

တေး မဖွင့်ပေး၊ မေမေ အပြင်ကနေ အော်ချင်သလောက်အော် ထုချင်
သလောက် ထုတော့လည်း တံခါးမဖွင့်ခဲ့။

"တော်တော် မာကျောတဲ့ ဟာမလေး၊ ညည်း မေမေ့ကို ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်နေရတာလဲ၊ သမီးကြီးနဲ့ တော့ တခြားစီပဲ။
ညည်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ဒုက္ခပေးနေရတာလဲ"

မေမေပြောဆိုပြီး ရုံးကို ထွက်သွားတော့ တေး တံခါးဖွင့်သည် ။ မီးဖို
ခန်းထဲမှာ ရှိတဲ့ စားစရာတွေ ကို အကုန်ယူစားပစ်၏။

"တေး ... ဒါမေမေ မနက်ဖြန်အတွက် ချန်ထားတာတွေလေ၊ ဘာဖြစ်လို့ မေမေ့ကို မပြောဘဲ ယူစားတာလဲ တေးရယ်"

မမကလည်း မေမေကဲ့သို့ပင် စည်းစနစ်ကြီးပြီး ခြိုးခြံချွေတာတတ်
လေသည် ။

"မနက်စာတွေ ညစာတွေ လာပြောမနေနဲ့ ၊ တေးစားချင်လို့ စားတာ၊

ဘာလဲ မသဒ္ဓါဘူးလား"

"မဟုတ်ပါဘူး တေးရယ်၊ မေမေက ဝန်ထမ်းမဟုတ်လား၊ နေ့ဖို့ ညစာ ထားရတယ်လေ၊ ဒါမှ မမနဲ့ တေးကို ပညာသင်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်လား"

"မမပဲ မျှော်မှန်းချက်တွေ ကြီးကြီးနဲ့ မေမေပိုက်ဆံဖြုန်းဖို့ အတွက် စာတွေသင်ပါ၊ တေးက ပညာ မတတ်လည်း ဘာမှ အရေးမကြီးပါဘူး၊ မေမေကိုယ်တိုင်ကလည်း မမပဲ အရေးကြီးနေတာပါ"

"အဲဒီလို မပြောနဲ့ လေ တေး၊ မေမေက သမီးနှစ်ယောက်အပေါ် တူညီတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေနဲ့ ချစ်တာပါ၊ မမကို ဖြစ်စေချင်သလို တေးကိုလည်း ဖြစ်စေချင်တာပါပဲ"

တေး မယုံပါဘူး၊ မေမေက တေးကို အမြဲတမ်း ဆူပူအပြစ်တင်နေတတ်တာပဲဟာ၊ ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက မမက သမီးအရင်း၊ တေးက အမှိုက်ပုံက ကောက်ရတာလို့ ဘာဖြစ်လို့ ပြောတတ်လဲ။

နာမည်ပေးတာတောင် တေးကိုတော့ ဂြိုဟ်မလေးတဲ့ ၊ မမကိုတော့ သမီးအလိမ္မာလေးတဲ့ ၊ ဟွန်း ... ဘယ်မှာ လဲ တန်းတူထားတာလဲ။

"မေမေအပေါ်မှာ တေး အထင်မမှားပါနဲ့ ကွယ်၊ တေးက သမီးလေးပဲ၊ မေမေအရမ်းချစ်တာပဲ၊ တေးက ဂျစ်ကန်ကန် ပေကပ်ကပ် လုပ်နေတာပဲကိုး"

မမထွန်းကို တေး ဘာမှ မပြောတော့ပေ၊ မေမေပုံစံခွက်ထဲအထိ အံကျဝင်နေတဲ့ မမထွန်းကပဲ မေမေရဲ့ သမီးအလိမ္မာလေးပါနော်။

"တေး"

"တော်ပြီ၊ ဘာမှ လာမပြောနဲ့ ၊ တေး ဘာမှ မကြားချင်တော့ဘူး၊

တေးကြိုက်တဲ့ ကြက်သားကြော် တွေကိုတော့ နောက်နေ့အတွက် တမင် သိမ်းထားတာ မဟုတ်လား၊ တေးစားမှာ ပဲ ဘာဖြစ်လဲ"

မေမေ ပြန်လာတော့ တေးကို ဆူလေသည်။ ။

"စည်းမရှိ ကမ်းမရှိ အဲဒီလိုလုပ်တာကို မေမေလုံးဝ မကြိုက်ဘူးနော်၊ အေး ညည်းက မအေကို တမင်အရွဲ့တိုက်ပြီး ထင်ရာလုပ်နေတာ မဟုတ်လား၊ ညည်း ကျုပ်စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင် တမင်ကြိုး ပမ်းနှိပ်စက်နေတာပဲ"

တေး ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ။ မေမေ့စကားတွေကို တေးမကြားလိုတော့ပေ၊ တေးစိတ်ထဲမှာ ဒေါသ တွေ ပေါက်ကွဲထွက်ချင်လာရသည်။ ။

အိမ်ကနေ ထွက်လာခဲ့ပြီး သူငယ်ချင်းအိမ်မှာ မိုးချုပ်တဲ့ အထိ နေခဲ့၏။

"တေး လာပါ ညီမလေးရယ်။ မေမေမျှော်နေတယ်။ စိတ်လည်း အရမ်းပူနေတယ်။ သူများ အိမ်မှာ အကြာကြီးနေတာ၊ မေမေ မကြိုက်ဘူးလေ"

"မေမေ မကြိုက်လည်း တေး နေချင်နေမှာ ပဲ၊ တေးမှာ အခွင့်အရေးဆိုတာ နည်းနည်းမှ မရှိ တော့ဘူးလား"

တေးကိုပဲ အပြစ်တင်နေတတ်တဲ့ မေမေ့အသံတွေကို တေး မကြားချင်တော့ပေ။

မမက အတင်းချော့မော့ခေါ်ခဲ့တော့ ပြန်လိုက်လာခဲ့သည်။ ။

တစ်ခါတစ်ရံ တေး တွေးမိနေတာလေ၊ တေး မွေးစားသမီးလားဆိုတာပါပဲ။

ဖြစ်နိုင်တာပဲလေ၊ မေမေက မမလောက် တေးကိုမှ မချစ်တာပဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တော့ တေး ဆိုး ကြောင်း၊ ဂျစ်ကန်ကန်နိုင်ကြောင်း၊ တေးကို မွေးပြီး ဖေဖေသေဆုံးရတဲ့ အကြောင်းတွေ တေးရှေ့မှာ တင်မေမေပြောနေတတ်၏။

"တေး"

မေမေ့ အကြည့်တွေက တေးကို အတော်လေး စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်နေပုံ ရလေသည်။ ။

"ညည်း စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ လုပ်နေတာမျိုးတွေ မေမေ လက်မခံနိုင်ဘူးနော်၊ ညည်း ဒီနေ့ကစပြီး အပြင်မထွက်ရဘူး၊ ဘယ်သူငယ်ချင်းအိမ်မှလည်း မသွားရဘူး၊ စာပဲကျက်နေရမယ်၊ သမီးကြီးက မနက်ဖြန်ဆို ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းသွားတက်ရတော့မယ်၊ ညည်းကိုလည်း ဆယ်တန်းမှာ ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ အောင်ဖို့ မေမေ ကြီးကြပ်မှာ ပဲ"

မမထွန်းက ဆယ်တန်းမှာ ဂုဏ်ထူးငါးဘာသာနှင့် အောင်သည် ။ ရန်ကုန်ဆေးတက္ကသိုလ်တက် ဖို့ အတွက် လေးလေးသော်တို့ တိုက်မှာ သွားနေရမည်။

မနက်ဖြန် မမထွန်းက သွားမှာ ဆိုတော့ မေမေက လိုလေသေးမရှိ ဂရုတစိုက် စိစစ်ပြီး ပစ္စည်းတွေ ထည့်ပေးနေသည်။ ။

"သမီးကြီးက ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်နော်၊ ပစ္စည်းတွေလိုရင်လည်း မေမေ့ဆီမှာ ပါ၊ အားမနာနဲ့ ၊ သမီးကြီးကို ဒီလို ပညာထူးချွန်အောင် သင်နိုင်ဖို့ မေမေမြူးခြံချွေတာပြီး စုဆောင်းထားတာလေးတွေ ရှိ ပါတယ်ကွယ်"

မေမေက မမအတွက်ပဲ တေးတို့ ကို ခြစ်ခြစ်ကုတ်ကုတ်ကျွေးပြီး စု

ဆောင်းထားတာကိုး၊ တေးရင် ထဲသို့ စူးချွန်တစ်ချောင်း ထိုးစိုက်လိုက်
သလို နာကျင်အောင့်သက်သွားရလေသည်။ ။

မမကို အဝေးပြေး ကားဂိတ်လိုက်ပို့တော့ တေး ပေကပ်နေခဲ့၏။

"ညည်းလေးဟာလေ တော်တော်ပေကတ်ကတ်နိုင်တာပဲ။ သံယောဇ
ဉ် ကင်းမဲ့လိုက်တာ၊ နေနေ မပို့ချင်လည်း နေခဲ့တော့"

မေမေက ရှေ့ကထွက်သွားတော့ မမလည်း နောက်မှ လိုက်သွားလေ
သည်။ ။

ဟွန်း ... တကယ်ဆို တေးကို အတင်းအကျပ် မရမက ခေါ်ပါလား၊
တေး ရင်ထဲမှာ မိသားစုနှင့် စိမ်းစိမ်းကြီး ခံစားနေရလေတော့သည်။ ။

အခန်း(၂)

မမထွန်း ရန်ကုန်သွားနေတဲ့ အချိန်တွေမှာ မေမေက မမလေးနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး တေးကို စည်းကမ်း တွေ တင်းကျပ်ခဲ့လေသည်။ ။

"တေး ညည်းအတွက်နော်၊ မမထွန်းကို စံနမူနာထား၊ မုဆိုးမတစ်ယောက် အုပ်ထိန်းခဲ့ရတဲ့ သမီးလေး ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ မိန်းကလေးတွေပဲ ဖြစ်စေရမယ်နော်၊ အဲဒါမေမေ့ဆန္ဒပဲ။ တေး ညည်းကို စည်းစနစ်ကျအောင် မေမေသွန်သင်ဆုံးမထားရမယ်"

မေမေ စည်းစနစ်တွေကို တေး တစ်ခုမှ မလိုက်နာခဲ့ပေ။ အတန်းထဲမှာ တေးစာအညံ့ဆုံးပဲ၊ လစဉ် စာမေးပွဲတွေမှာ လည်း ကျရှုံးနေလေသည်။ ။

"တေး ညည်း ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ဒီမှာ ကြည့်စမ်း၊ စာမေးပွဲကျနေတယ်၊ အသုံးမကျလိုက်တာ အေ၊ သမီးကြီးနဲ့ တခြားစီပါပဲလား"

တေး မကြိုက်ဆုံးက မမနဲ့ နှိုင်းယှဉ်နေတာပါပဲ။ တေးရွံ့ချင်နေသည်။ ။ ကျူရှင်တွေလည်း တေး မတက်ပေ။

"တေး ဒီနေ့ ကျူရှင်ရှိတယ် မဟုတ်လား၊ ထလေ ဘာဖြစ်လို့ အိပ်နေရတာလဲ"

"တေး ခေါင်းမူးလို့ ပါ မေမေ"

"ဘာ"

"တေး ခေါင်းမူးနေလို့ မတက်နိုင်ဘူး"

တေး ပေကတ်ကတ်နှင့် အိပ်ရာက မထပေ။

"တေး ထစမ်း ဘာခေါင်းမူးတာလဲ၊ မေမေ့ကို အရွဲ့တိုက်ပြီး အိပ်နေတာမဟုတ်လား"

"တေး တကယ်ပဲ ခေါင်းမူးနေတာပဲ မေမေ၊ ကျူရှင်လုံးဝတက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"မရဘူး ထ၊ ကျူရှင်ထားတာ ပိုက်ဆံပေးရတာနော်၊ မေမေ့မှာ ရှိတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ချွေတာပြီး ထားရတာ၊ သွားတက်ရမယ်၊ ဒီမှ စ် ညည်းဆယ်တန်းအောင်မှ မေမေ စိတ်အေးရမှာ ပဲ၊ မကြိုးစားလို့ က တော့ ကျောင်းဆက်မထားတော့ဘူး၊ ဈေးပဲရောင်းခိုင်းမယ်"

"တေး ဈေးပဲရောင်းတော့မယ်နော်"

"ဘာ ဘာပြောတယ်၊ ညည်း ကျုပ်ကို ရွဲ့တာမဟုတ်လား၊ အေး ... ရောင်း ... ရောင်း ညည်းအခု ပဲ သွားရောင်းစမ်း"

မေမေက တေးလက်ကို ဆွဲထူပြီး တွန်းထိုးမောင်းထုတ်လေသည် ။

"ညည်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ဂြိုဟ်မွေ့နေတာလဲ တေးသံသာ၊ မိဘကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် ဘာဖြစ်လို့ လုပ်နေရတာလဲ"

မေမေက ဒေါသတကြီး အောင်ဟစ်ဆူပူလေသည် ။ တေးကလည်း ပေကတ်ပြီး နေတော့၏။

တေးကို ကျူရှင် အတင်းတက်စေလေသည် ၊ မေမေ စောင့်ကြပ်နေ၏။ မျက်ခြည်မပြတ်ပေ၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လည်း စကားမပြောရဘူးတဲ့

၊ စာပဲကြိုးစားတဲ့ ။

အပြင်ထွက်လည်တာတွေ သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း တေးက ခင်တာပဲ၊ မိသားစုနှင့် အဆင်မပြေ တော့ သူငယ်ချင်းတွေကိုပဲ တေးက ခင်တွယ်မိလေသည် ။

စာကို စိတ်မဝင်စားတော့ အခန်းထဲမှာ ရော ကျူရှင်မှာ ပါ တေးအညံ့ဆုံးပဲ၊ စာမေးပွဲတွေ စစ်လျှင် ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်တာမရှိခဲ့ပေ။

မေမေနှင့် တေးလည်း အမြဲတမ်း ပဋိပက္ခတွေနှင့် ဆူညံပွက်နေတတ်လေသည် ။

တစ်နေ့ တေး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က တေးဆီကို ဖုန်းဆက်၏။

"တေး ယု မွေးနေ့ရှိတယ် လာခဲ့ပါဟာ၊ နင်မလာလို့ မဖြစ်ဘူးနော်၊ တေး ငါတို့ နယ်ကိုပြောင်း တော့မယ်၊ နင်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါဟာ လာခဲ့နော် တေး"

ယုက တေးနှင့် အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း ဖြစ်လေသည် ။

နယ်ပြောင်းတော့မည့် ယုကို တေး တွေ့ချင်စိတ်တွေ ပြင်းပြနေလေသည် ။ မေမေ့ကို တေး တောင်း ဆိုမိလေသည် ။

"မရဘူး၊ မသွားရဘူးနော်၊ ဒီနှစ်ဆယ်တန်းက အရေးကြီးတယ်၊ ညည်းစာကျက်ရမယ် တေး၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့ရင် စိတ်လေတယ် မသွားရဘူး"

မေမေ တင်းကျပ်စွာ တားဆီးနေသည့်ကြားမှ ပင် တေးခိုးပြီး အပြင်ထွက်ခဲ့လေသည် ။

သူငယ်ချင်းမွေးနေ့ကို သွားခဲ့၏။ မေမေသိသွားတော့ တေး အကြီး

အကျယ် အဆုံးရ၏။

"ညည်းကို မနိုင်တော့ဘူး၊ မောင်လေးသော်ဆီ ပို့ရမယ်၊ မေမေအုပ် ထိန်းမှုအောက်မှာ ညည်း မနေသင့်တော့ဘူး တေး"

တေးကို မေမေက အပြင်ထွက်ခွင့်မပေးတော့ဘဲ အိမ်ထဲမှာ သော့ခ တ်ထားလေသည် ။

စည်းကမ်းကြီးတဲ့ မေမေမောင် လေးလေးသော်ဆီ ဖုန်းဆက်လေ၏ ။

"သော် ... သမီးငယ်ကို မင်းလက်အပ်တော့မယ်၊ မမ လုံးဝမထိန်း တော့ဘူး၊ မမ စကားလည်း နားမထောင်ဘူး၊ သော် မမ စိတ်ဆင်းရဲပြီး သေမှာ ပဲ၊ သမီးကြီးနဲ့ လုံးဝမတူဘူး၊ ဆိုးသွမ်းလွန်းတယ်၊ သမီးကြီးက မမကို စိတ်ချမ်းသာစေသလောက် သမီးငယ်ကတော့ ဒုက္ခပေးလိုက်တာ "

မေမေစကားတွေကို တေး အတိုင်းသား ကြားနေရလေသည် ။

အခန်းထဲမှာ တေး ကြားနေတာကို မေမေက ဘာမှ မပြောဘဲ ဥပေ ကွာပြုထားလေသည် ။

လေးလေးသော် လက်ထဲပဲ တေးကိုအပ်တော့မယ်ဆိုတာ သေချာနေ ၏။

တေးငယ်ငယ်က လေးလေးသော်နှင့် နေခဲ့ဖူးလေသည် ။ စည်းစနစ်ကြီးပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကိုင် တွယ်တတ်သည် ။

ဆိုးပေတေပြီး ကျီကြစဉ် တေးကို လက်ကနေဆွဲကိုင်ပြီး ရေတိုင်ကီ ထဲမှာ နစ်ခဲ့ဖူးလေ၏။

ခြေထောက်ကနေ ဇောက်ထိုးဆွဲပြီး ထုတ်တန်းမှာ ချည်ထားဖူးသည်။ ။

လေးလေးသော်ကိုတော့ တေး ကြောက်လေ၏။ တေးလို မာကျောကျော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကိုပင် လေးလေးသော်က ဝပ်ဆင်းသွားအောင် ပုံစံပေးတတ်လေသည်။ ။

"တေးကို မင်းကိုယ်တိုင် လာခေါ်ပါ သော်၊ မမ လုံးဝမနိုင်တော့ဘူး၊ အရမ်းသောင်းကျန်းတယ်"

တေး အံ့ကို တင်းတင်းဖိကြိတ်ပြီး ငြိမ်သာစွာထိုင်နေလေသည်။ ။ မေမေ တေးကိုရက်စက်တယ်၊ တေးက မေမေသမီး လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တကယ်လည်း အမှိုက်ပုံကနေ တေးကို ကောက်လာခဲ့လေ လား။

နုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို တင်းကျပ်စွာ ဖိကိုက်ထားမိလေသည်။ ။

လေးလေးသော်ဆီ ရောက်လည်း တေးကို ဘယ်သူမှ ထိန်းချုပ်လို့ မရဘူး။ တေး ဘယ်သူစည်း ကမ်းမှ မလိုက်နာနိုင်ဘူးနော်။

"တေးက အရမ်းဆိုးတယ် သော်၊ ခေါင်းလည်း မာတယ်၊ မင်း နည်းနည်းမှ မညှာနဲ့ "

မေမေစကားသံတွေက တေးရဲ့ နှလုံးသားတွေကို နာကျင်စေခဲ့သည်။ ။

တေးကိုမွေးပြီး ဖေဖေ ကားအက်ဆီးဒင့်နဲ့ သေဆုံးရကတည်းက မေမေက တေးကို ဂြိုဟ်ကောင် မလေးတစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့တာမဟုတ်လား။

"စနေမလေး၊ မွေးတာနဲ့ မိသားစု ကစဉ်ကလျားဖြစ်ရတာပဲ။ ကျော့တောင် မီးတွင်းထဲမှာ ကံကောင်းလို့ မသေတာလေ"

မေမေက တေးကွယ်ရာမှာ ပြောခဲ့ပေမယ့် တေး ကြားခဲ့ရလေသည်

။

နုနယ်တဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ နာကျင်စွာ စူးနစ်တိုးဝင်ခဲ့ရတဲ့ မေမေ့စကားတွေက တေးစရိုက်ကို မကောင်းတဲ့ ဘက်ကို နှိုးဆွပေးလိုက်သလိုပင်။

တေးကို မေမေ မချစ်ပါဘူး။ မိသားစုကို ဒုက္ခပင်လယ်ဝေစေတဲ့ ဂြိုဟ်မလေးဟု ရက်စက်စွာ သတ်မှတ်ထားခဲ့လေသည် ။

တေး နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ပြတ်လုမတတ် ဖိကိုက်ထားမိလေ၏။

မေမေသည် တေးကို လေးလေးသော်လက်ထဲအပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား၏ ။ တေးကို ဥပေက္ခာပြုထား လေသည် ။

"သော် အခုပဲ ကားနဲ့ ထွက်လာခဲ့တော့၊ မိတေးကို မမ လုံးဝမနိုင်ဘူး၊ စက္ကန့်နဲ့ အမျှ စိတ်ပူနေ ရတယ်လေ။ ရင်မောလို့ သေတော့မယ်၊ သမီးကြီးနဲ့ တော့ တကယ့်ကို တခြားစီပဲ။ မမရော သူတို့ အဖေရော အရမ်းအေးချမ်းကြတာပဲ၊ ဒီဟာမလေးကျမှ သွေးဆိုးလိုက်တာဟယ်"

တေး မငိုဘူး၊ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေနဲ့ ဘဝကို အရှုံးမပေးနိုင်ဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရင် မေမေတို့ နဲ့ ဝေးရာ ကို တေး ထွက်သွားချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ မေမေ့အပေါ် တေး အဲဒီလောက်အထိ မရက်စက်နိုင်လို့ ပါနော်။

လေးလေးသော်ရဲ့ တင်းကျပ်တဲ့ စည်းစနစ်တွေအောက်မှာ တေး သွားနေရင် မေမေ ကျေနပ်တယ် မဟုတ်လား။

အံ့သွားတွေကို ဖိကြိတ်ထားလိုက်သည် ။

"မိတေးကို ဒီမှာ ထားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး သော်၊ မတတ်နိုင်တော့ဘူး၊

လူဖြစ်ကတည်းက မမကို ဒုက္ခအမျိုးမျိုးပေးလာတာပဲ၊ မင်းလက်ထဲအပ်မှ ဖြစ်တော့မယ် သော်ရယ်"

မေမေက ဖုန်းပြောပြီး တေးအခန်းထဲဝင်လာကာ တေးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေကို အိတ်တွေထဲ ထည့်နေလေသည်။ ။

"တေး ... မေမေကတော့ ညည်းကို သော့ဆီမှာ မထားချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ညည်းကြမ္မာ ညည်းငင် နေတာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ညည်းကို စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ဖြစ်သွားတာတော့ မေမေ လုံးဝလက်ခံနိုင်ဘူး၊ သော့ဆီပဲ အပ်ရမယ်"

မေမေက လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ထည့်နေလေသည်။ ။ လေးလေးသော်က မနက်ဖြန်မနက်လောက် ဆို ရောက်လာတော့မှာ ဖြစ်သည်။ ။

တေး ငြိမ်နေမိ၏။ ဘာပစ္စည်းမှ မထည့်။ တေးက မိန်းကလေးလည်း သိပ်မဆန်တော့ အလှအပ လည်း မပြင်ခဲ့ပေ။

"တေးက အရမ်းလှတယ်၊ နုဖပ်စိုလဲ့နေတာပဲ၊ ရှင် အလှအပပြင်လိုက်ရင် တကယ့်ကို မြင်သူငေး ရမယ့် နတ်မိမယ်လေးတစ်ပါးလို ဖြစ်နေမှာ ပဲဟာ"

တေးရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက ပြောတတ်ကြလေသည်။ ။ တေး အလှအပလည်း မပြင်ဘူး။ ဖြစ်သလို ဖိုသီဖတ်သီနေတော့ မေမေ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ညှိုးနွမ်းစေသည် တဲ့။ ။

မေမေက လှလှပပ ကျော့ကျော့မော့မော့လေး နေစေချင်တာ တေးက မနေပေ။

ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မေမေနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် နေထိုင်ပြုမူတတ်တဲ့ အကျင့်က ပါနေလေ သည်။ ။

"ဒီနှစ်တော့ ညည်း စာမေးပွဲမဖြေနဲ့ တော့၊ ဖြေလည်း ကျမှာ ပဲ၊ စာမှ စိတ်မဝင်စားတာပဲ။ ပညာ မတတ်ရင် ညည်းပဲ မျက်နှာငယ်ရမှာ နော်၊ တေး မိဘကို ဒုက္ခပေးဖို့ ပဲ စဉ်းစားမနေနဲ့ ဦး"

မေမေက ပစ္စည်းတွေထည့်ပြီး အိတ်ကို အပြင်ယူသွားလေသည်။ ။

တေး အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေလေ၏။ လေးလေး သော်နှင့် တေး မတွေ့တာပင် အတော်ကြာပါပြီ။ လေးလေးသော်မှာ မွေးစားသား တစ်ယောက်ရှိတာလည်း တေးသိထားပြီး မတွေ့ဖူး သေး ပေ။

လေးလေးသော်တို့ မိသားစု နိုင်ငံခြားမှာ သွားနေကြပြီး မြန်မာပြည် မှာ ပြန်အခြေချကြတာ မကြာ သေးပေ။

တေးကတော့ လေးလေးသော်ဆီမှာ နေရလည်း တေးအချိုးတွေကို ပြောင်းလဲပစ်မှာ မဟုတ်ဘူး နော်။

ဟိုရောက်ရင်လည်း မမထွန်းမှ မမထွန်း ဖြစ်နေကြမှာ ပဲ။

"တူမကြီး ထွန်းစန္ဒာကို ကျွန်တော့်ဆီပို့လိုက်ပါ မမ၊ သားနဲ့ ရင်းနှီး အောင်လေ"

လေးလေးသော်က မွေးစားသား ကိုတည်ခန့်ကို ဆယ်တန်းမှာ ဂုဏ် ထူးတွေနဲ့ အောင်လို့ ကျောင်း ဆက်ထားပေးရင်း မွေးစားသားအဖြစ် မွေးစားလိုက်တာပါ။ လေးလေးသော်နဲ့ မေမေဆန္ဒက မမထွန်းနဲ့ လက် ထပ်ပေးဖို့ ပဲ။ ဖိတ်ချင်းဖိတ် ကိုယ့်အိတ်ထဲဖိတ်ပေါ့လေ။

ကောင်းပါတယ်။ အကောင်းဆုံးတွေအားလုံးက မမထွန်းစန္ဒာအတွက် မဟုတ်လား။

တေး ဒါတွေကို စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ လေးလေးသော်နဲ့ တေး ဘယ်

လိုပြိုင်ဆိုင်ရမလဲဆိုတာပဲ တေး စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

အားလုံးက တေးကို ဂြိုဟ်မလေးအဖြစ်များ မြင်နေတာပါ။

ဟွန်း ... လေးလေးသော်ကရော တေးကို လာပြီး ချုပ်ချယ်လို့ ရမယ်
များ ထင်လား။ ဝေးသေး တယ်။ တေးက ဘယ်တော့မှ လွယ်လွယ်နဲ့ အ
လျော့ပေးတတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။

တေးစိတ်တွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်ပဲ တေး ကြိုးစားဖို့ ဆုံးဖြတ်
ထားလိုက်မိလေတော့သည်။ ။
